

Sygn. akt V CSK 710/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. S. i B. Ż.
przeciwko Spółdzielni Rolniczo-Handlowej "[...]"
w likwidacji we W.
o uchylnie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2015 r.,
skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 czerwca 2014 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy we W. oddalił powództwo J. S. i B. Ż. przeciwko Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „[...]” w likwidacji we W. o uchylenie, ewentualnie o ustalenie nieważności uchwały nr 1/2012 z dnia 24 sierpnia 2012 r. Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „[...]” w likwidacji we W., w sprawie wyrażenia zgody na umorzenie w trybie art. 199 § 3 k.s.h. dobrowolnie i bez wynagrodzenia wszystkich 300 udziałów o łącznej wartości nominalnej 15.000 zł, posiadanych przez Spółdzielnię w spółce W. Sp. z o.o. z siedzibą we W.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów od wyroku Sądu pierwszej instancji, dzieląc ustalenia faktyczne i prawne tego sądu.

Skarga kasacyjna powodów została oparta na obu podstawach określonych w art. 398³ § 1 k.p.c. W ramach podstawy naruszenia prawa procesowego skarżący zarzucili obrazę art. 365 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 3 k.p.c., a w ramach podstawy naruszenia prawa materialnego obrazę art. 122 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz.U. 2013, poz. 1443 ze zm.; dalej: „pr. spół.”), art. 125 § 1-4 pr. spół., art. 125 § 5 pr. spół. oraz § 51 statutu spółdzielni, art. 3 pr. spół. oraz § 5 ust. 3 statutu spółdzielni w zw. z art. 125 § 5 pr. spół., art. 42 § 2 i 3 pr. spół., art. 3 w zw. z art. 42 § 2 i 3 pr. spół., art. 1 w zw. z art. 2 i 3 pr. spół., art. 58 § 1 k.c., art. 58 § 2 k.c. oraz art. 32 w zw. z art. 21 ust. 1, art. 64 ust. 1 i 2 oraz art. 37 i art. 45 Konstytucji RP. W oparciu o te zarzuty wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego we W. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we W., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że dla rozróżnienia majątkowego bądź niemajątkowego charakteru konkretnej sprawy nie jest istotne, czy rozpoznawana jest ona w następstwie wytoczenia powództwa o świadczenie, czy też powództw o ustalenie albo ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. Sprawą majątkową jest sprawa, w której zgłoszone żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Sprawy o uchylenie uchwał organów spółdzielni nie mają jednolitego charakteru. O ich majątkowym albo niemajątkowym charakterze decyduje przedmiot uchwały podlegającej zaskarżeniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 lutego 2003 r., V CZ 208/02, niepubl. oraz z 6 października 2006 r., V CZ 67/06, niepubl.). W postanowieniu z dnia 27 lipca 2006 r., III CZ 45/06 Sąd Najwyższy stwierdził, że uchwała wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której przedmiotem jest zezwolenie na zbycie udziałów, rzutuje na sferę interesów ekonomicznych wspólników, wobec czego interes wspólnika polegający na uchyleniu takiej uchwały jest interesem majątkowym.

Kwestionowana w niniejszym postępowaniu uchwała spółdzielni dotyczyła umorzenia udziałów w trybie art. 199 § 3 k.s.h. o łącznej wartości nominalnej 15.000 złotych. Uchwała ta dotyczy zatem kwestii mającej wpływ na stosunki majątkowe, a zatem ma ona charakter majątkowy, wbrew stanowisku skarżących wynikającemu z uzasadnienia skargi kasacyjnej. O dopuszczalności skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie decyduje zatem wartość przedmiotu zaskarżenia, którą skarżący oznaczył na kwotę 600.000 złotych, mimo twierdzenia o niemajątkowym charakterze sprawy.

Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy. Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2015 r., II CSK 779/14). Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie oznaczona w pozwie i odpowiednio

także wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w apelacji to kwota 15.000 złotych. W konsekwencji wskazana w skardze kasacyjnej wyższa wartość przedmiotu zaskarżenia określona została z naruszeniem przepisów i nie jest wiążąca dla ustalenia dopuszczalności skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 16 lutego 2012 r., III CZ 6/12). W świetle art. 19 § 2, art. 25 i art. 26 k.p.c. wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym wynosi 15.000 złotych.

Z tego względu skarga kasacyjna była niedopuszczalna (art. 398² § 1 k.p.c.) i podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

eb